



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitivm Perfectionis, Et Virtvtvm Christianarvm

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

XI. Quam zelus hic efficax sit ad proximum iuuandum curadumq[ue], ratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

rum te cooperari. Addit insuper Chrysostomus amplius esse, & pluris apud Deum fieri, ipsum animarum zelum habere, quam miracula patrare. Nam etsi Moses mirabilia, & prodigia multa operatus sit, dum populum Israel & servitutem Aegyptiam eduxit; ea tamen omnia nimis in se habuerunt, quod cum zelo illo & ardente caritatis, qua actus, sic pro populo praevanicante apud Deum intercessit. Aut dimisit eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo quem scripsisti, valcat & quipari. Hoc ergo, ait Chrysostomus, omnium, quae fecit unquam Moyses, opem, qui tamen tot tamque mirabilia edidit, fuit maximum ac praestantissimum.

O Adversus X. I.
Quandoque hic effeas sit ad proximum iuandum in caritate, tamque ratio.

Zellus hic singulariter quoddam & efficacissimum est ad proximos iuandos, inque virtute promouendos medium. Primo, quia Cuius dicitur est ignis est. Nam sicut ignis valde actius est, & qualibet in se conuertere conatur, & recipia etia conuertit, si in materia ad hoc disposita sit, que si minus ante disposita sit, eam precepsam huc paulatim disponit. Par ratione, si hic amoris Dei ignis & zelus in nobis ardeat, statim cum etiam ad alios transfundemus, in eiusq; amorem Dei accendemus, atq; eos in nos conuertemus, effundendo nimirum, ut talis sint, quales ipsi sumus. Sicut dicebat Paulus amore Dei ardens, Opto omnes qui audirent hodie, fieri tales, quales & ego sum. Cum vero tales nondum erunt, eos sensim huc disponemus ut tales fiant. Neque enim caritas otiosa est: et si quidem ignis, nunquam quiescens, sed semper sursum tendens Nam, teste S. Gregorio; Caritas semper magna operatur; si autem non operatur, non est caritas, aut falem magnam non est.

Secundo, adeo zelus hic primarium quoddam est proximos iuandi medium, quia ipse in causa est, ut studiose quis, & diligenter ministeria sua obeat, ac nouas semper occasiones dari sibi optet, & vltro etiam conquerat proximis subueniendi, & diligenter minime sit violenter huc nos cogi, aut compelli. Quia pudorem id nobis deberet incurere, sed semper parati inueniamur, imo vero multo plura praestare velimus & optemus, quam praestandum occurrat. Porro plurimi hoc reserunt: Nam certi etsi nos, dum magno seruore, & desiderio quid facimus, id bis & duplicato quodammodo facere. Vnde per magni nostra interest, zelum hunc habere: nam per illum quodammodo vivimus, sine illo mortui sumus.

Zelus omnibus occasione quare iuuandi proximum.

Tertio, zelo agente, proximum iuandi media ipsi conquirimus, atq; etiam inuenimus. Bona voluntas namque & effectus optima est inuentrix mediotorum ad obtinendum ea quae desiderat. Vnde S. Bonaventura. Vbi talis inest affectus, illuc necessario non aget, subventionis effectus, quanto patitur opportunitas. Id est, non est timendum, ne viri quam proximi vilitatis promouenda occasio desit ei, qui tales habuerit zelum, neve eius rei exequenda media. Si nondomi desit quod agat, fortis inuestigabit: quo dili non inueniat ubi quarebar, nos doctilia & carceres publicos adibit; illuc sane eadem inueniet. Semper enim proximo auxiliandi occasionem inuenient operarij qui hoc zelo ardebunt. Hac de causa eos Scriptura modo vocat venatores: per Ieremiā quippe Deus loquitur. Ecce ego mis-
tā eis multos venatores, & venabuntur eos 16.
de omni monte, & de omni valle, & de ca-
vernō petrarum. Modo piscaiores: neq; n. piscautor expectat donec pisces vltro ma-
nibus eius innatent, sed potius eos ipse co-
quirit, diuersisque artibus, & exquisitis, par-
ticularibusq; cicis & illecebris incusat. Cum ergo diabolus tā sit in animab. perdēdis sa-
gax & solers, nostrū est cādem in eis lucri-
faciendis solertia & diligentia adhibere.

Quarto, quando zelus hic adest, omnia graue, & se-
fiunt facilia, vniuersa difficultates supe-
difficile con-
tātur, nihil nobis graue aut laboriosum vi-
decit.

c. 4 de dis-
sin nomi-
nibus.

Isa. 63, 3. & 5.

Zelus fer-
uorem, &
constan-
tiam Ora-
tions dat.

*Lib. 2. c. 2.
Vita.*

decur. Hinc huic S. Dionysius zelo attri-
buere videtur, quod tanta Christus Do-
minus constantia & fortitudine passionis
sue labores & tormenta pertulerit: Cense
enim, eum ab indignabundo illo zelo, quo
peccatum persequatur, in confilctu illo
cruciatum adiutum fuisse: & id hunc sen-
sum applicat illud *Isaie.* *Torcular calcans*
solus, & de gentibus non fuit vir mecum:
calcans eos in furore meo, & *concilians eos*
in ira mea & indignatio mea ipsa auxilia-
ta est mihi.

Quinto, è zelo hoc præterea nascitur
seruens oratio, quæ Deum non dimitit,
quoadusq; rem suam consecerit. Sic mul-
tos sanctos, qui inter Deum & populum se-
ceu sequestris interponebant, nec ab
orando cessasse, nec in oratione cæpta de-
fecisse legimus, donec Deum propitium &
placabilem redderent.

B. P. N. Ignatius cum Parisiis litteris
operam dans, quandam impuris amoribus
implicatum, & illicito mulierculæ cuiusdam
commerciali irretitum ad meliorem
mentem reuocare, nequidquam omnibus
remedis tentatis, non posset, quadam die
cum exixa urbem exspectare statuit. Co-
gnito vero, illi, cum ad flagitium abiret,
haud procul à lacu, vel à gno transeun-
dum esset, ecce tibi in aquam frigidissimam
humero tenus Ignatius insiliet, & inde
transeuntem conspicatus, alta inclamare
voce capitulo infelix, ito, libidini, & im-
puris voluptatibus tuis indulge: An im-
minens ceruicibus tuis diuinæ iræ flagel-
lum non vides? quid? non te terret infer-
nus, qui patulas suas iam ad te deuoran-
dum fauces aperuit? non Dei manus ac
vindicta, quæ te mox exspectat, & pleno
impetu iram in te suam exonerabit? Ita;
ego non tamdiu hic me cruciabo, & pro te af-
fligam, donec iustum suam castigationem,
quam capitio tuo iustissimus vindicet Deus
iam parauit, placarus uerat. Inaudiro
hoc caritatis exemplo pereculsus alter, loco
stetit, & Dei manu tactus intrinsecus, ad
urbem rediit confusus & atronitus, & sedi
periculosoque contubernij, à quo antea
capituus & vincitus tenebatur, iugum col-
legerat.

C A P V T XII.

*De tribus rebus, qua nos ad ze-
lum habendum incitare
poterunt.*

P Ræter ea quæ diximus, tria præcipue *tristia*
nobis ad zelum hunc habendum, & merita
salutem animarum desiderandam, & ma-
gna cum diligentia procurandam, magno Zelatu-
sui erunt. *Primum & præcipuum* est, ut
considerare, quam ipse Ubi filius animas
hominum amat, & quanti eas fecerit, ut
pote qui sanguinem & vitam pro illi
benter impendit. Vnde Apostolus, *Pro qua-*
bis Christus mortuus est. Christi enim tan-
guis in terram effusus, evidens signum est
valoris anime, isque aperte testatur, quanti
cam faciat, & amerit Deus. Hoc videlicet
nos ad hunc zelum & sollicitudinem in
omnibus ministeriis nostris præferendam
excitare & animare debet, & efficere ut in
timi ex corde animas sitiamus, illarum fa-
lutem ubilibet procurando. *Caritas enim* *1. Cor. 13, 14*
Dei, dicebat Paulus, *urget nos* Ipsa inquam
huc nos compellere & extimulare semper
debet. Nam, quomodo nostrum non de-
mus sanguinem pro eo, pro quo sum
vniogenitus? Ubi filius tam libenter dedit?
quomodo vitam non impendamus ei, qui
pro nobis omnibus mortuus est, quo vi-
tam nobis daret? Neque enim tolerandum
est, ipsum Deum pro anima mortem op-
petere, & me, videndo cam pessum ire, &
in infernum prolabi, ei opem non ferre,
cum ramen id in mea sit potestate situm.
Hoc ferre caritas nequit. Itaque erga ani-
marum salutem efficit & toto corde
ferri, eamque immediabiliter sitre nos
oporet: hocque præcipue nobis cura &
cordi esse debet, ut & olim Apostolo fuit,
quem præter labores & afflictiones exte-
riores, quas patiebatur plurimas. (*In Lata-*
ribus plurimi, in carcerebus abundantissimi, 2)
in pla-